

กิตติกรรมประกาศ

บนเส้นทางชีวิตที่เกินความคาดหวัง...จากเด็กที่เคยอ่านหนังสือและหัดเขียน ก ข ด้วยแสงสว่างของตะเกียงน้ำมันก๊าดในสวนยางพารา วันนี้...จะก้าวมากระทั่งมีโอกาสเขียนภาคินพนธ์สำหรับการศึกษาและการเป็นมหาบัณฑิตหนึ่งเดียวของครอบครัว ความสำเร็จ (?) บนเส้นทางชีวิตครั้งนี้คงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากปราศจากบุคคลผู้คอยสนับสนุนและมีพระคุณต่างๆ เหล่านี้ ผมขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.บรรพต กำเนิดศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาภาคินพนธ์ สำหรับคำปรึกษาและข้อเสนอแนะอันมีค่าต่อการเขียนภาคินพนธ์เรื่องนี้ รวมถึงความกรุณาตรวจแก้ภาคินพนธ์อย่างละเอียดและเอาใจใส่ ความเป็นอาจารย์ที่มีอยู่เต็มเปี่ยมในตัวของท่าน มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับความสำเร็จครั้งนี้ พร้อมกันนี้ ผมขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.วิบูลพงศ์ พูนประสิทธิ์ ประธานกรรมการภาคินพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับภาคินพนธ์ ความเมตตากรุณาจากท่าน ส่งผลให้ผมรู้สึกเป็นนักศึกษาที่โชคดีคนหนึ่ง และทำให้ภาคินพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและมีความสมบูรณ์มากขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ ความคิด และการได้แย่งทางวิชาการตลอดการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

กราบขอบพระคุณอย่างสูง...น้ำจันทน์ แก้วชะงา ผู้อำนวยการศูนย์อุดมศึกษาภาคเหนือ บุคคลผู้เป็นแบบอย่างความสำเร็จในชีวิต และผู้จุดประกายความสนใจเรื่องปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งเป็นประเด็นที่ทำให้ผมรู้สึกมีความสุขตลอดการศึกษาค้นคว้าและการทำรายงานที่เกี่ยวกับการเมืองเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงภาคินพนธ์เล่มนี้ ขอขอบคุณคำสั่งสอนและความปรารถดีที่เป็นพลังใจอย่างยิ่งใหญ่จากท่าน คำว่า “เรียนยาก เพื่อให้สมกับความเป็นธรรมชาติ” พลังแห่งความหวังดี ความเมตตา กรุณา และคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องสภาพภูมิอากาศ ที่ผมได้รับจากท่านมาตลอดการศึกษาค้นคว้าทั้งหมดมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของชีวิตครั้งนี้ เฉพาะอย่างยิ่ง การผลักดันให้ผมกลับมาต่อสู้และตั้งใจกับการศึกษาค้นคว้าจนตลอดรอดฝั่ง (ทั้งที่เคยตัดสินใจสละการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไปแล้วตั้งแต่สิ้นสุดเทอมแรก) ผมจึงกล่าวได้อย่างภาคภูมิใจว่า “หากไม่ได้แรงจูงใจจากท่าน ผมคงไม่มีวันนี้” ทั้งหมดนี้คงไม่มีสิ่งใดจะตอบแทนพระคุณของท่านได้หมด และผมจะระลึกถึงอยู่เสมอตลอดไป

นอกจากนี้ ผมขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุนทร ชัยยินดีภูมิ อดีตผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหมือนพี่ชายที่กระตุ้นให้ผมไขว่คว้าแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นตั้งแต่อายุได้บังคับบัญชาของท่านแค่ช่วงเวลาหนึ่ง ณ กระทรวงการต่างประเทศ ความเมตตา แนวทางการดำเนินชีวิต และความช่วยเหลือทุกอย่างที่ได้รับมาตลอดกระทั่งถึงปัจจุบัน ทั้งหมดนี้มีค่าเหลือคณานับจนไม่

สามารถลืมได้ ขอขอบคุณ ผอ. พี่ๆ เพื่อนๆ (พี่จิม พี่หัส พี่แหง พี่ต้อม พี่บูม พี่เหมียว วิษชี จอยรี่ ไต้เต้ และทุกๆ คนที่สำนักงาน) ที่เข้าใจและสนับสนุนการศึกษาครั้งนี้อย่างเต็มที่ สำหรับเพื่อนๆ ป.โท IR 49 ทุกคน คือ กลุ่มบุคคลที่ขาดไม่ได้เลย ขอขอบคุณทุกคนที่คอยแบ่งปันความเครียด ความทุกข์ ความบอบซ้ำของเวลาส่วนมาก และความสุขที่มีบ้างในบางเวลาส่วนน้อยของการศึกษาครั้งนี้ครับ

ผมขอบคุณพี่ๆ เจ้าหน้าที่โครงการ (ชั้น 2) คณะรัฐศาสตร์ทุกท่าน ที่กรุณาช่วยดำเนินการ ทุกๆ อย่างตลอดการศึกษา ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดปริทัศน์ และห้องสมุดดิเรกทุกคน สำหรับความ กรุณาบริการอย่างดีในการค้นคว้าศึกษาทุกๆ อย่าง นอกจากนี้ ผมขอขอบพระคุณสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และเจ้าหน้าที่ ณ ที่แห่งนี้ทุกคน ที่ให้สถานที่พักพิงอันสงบ สำหรับการ เริ่มต้นการเขียนภาคินพนธ์ที่ต้องเผชิญกับความวุ่นวายทางการเมืองใน กทม. ภายใต้สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติที่สดชื่น และบรรยากาศอันสงบ ณ ที่แห่งนี้ ทำให้ภาคินพนธ์เรื่องนี้เริ่มต้นขึ้นได้ พร้อมกับ ทำให้สมองและจิตใจของผมสดชื่นและโปร่งใสง่ายพอสำหรับการดำเนินการต่อไป จนกระทั่งทำให้ส่วนต่อๆ ไปของภาคินพนธ์เป็นไปอย่างราบรื่นและสำเร็จได้ในขณะนี้

บุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตที่ทำให้ผมก้าวมาถึงจุดนี้ กราบขอบพระคุณพ่อและแม่ แม้ท่านทั้งสองจะไม่มีความสามารถเพียงพอเพื่อสนับสนุนลูกคนนี้ให้มีการศึกษาสูงๆ แต่ท่านก็ไม่เคยขัดขวางเส้นทางสายนี้ คำสอนที่ว่า “หากลูกอยากเรียนต่อ ก็ให้ไปทำเอาเอง” ทำให้ลูกคนนี้ แข็งแกร่งและก้าวมาถึงจุดนี้ได้ การคอยถามไถ่และยินดีกับความสำเร็จของลูกคนนี้ทุกครั้ง เช่นเดียวกับ ไป ย่า และญาติพี่น้องทุกๆ คน เป็นสิ่งมีค่าเพียงพอต่อเส้นทางการศึกษาของลูกคนนี้ ขอขอบคุณ คุณมนัญญา ศรีแก้ว ที่ไม่ว่านานเท่าไรก็ยังอยู่ในใจและทำให้หัวใจดวงนี้มีความหวังเสมอ

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณและรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณทรัพยากรธรรมชาติทุกๆ อย่างบนโลกใบนี้ ที่ยังเกื้อหนุนผมและมนุษย์ทุกคนให้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไป แม้ว่าพวกท่านจะถูกเอาเปรียบและถูกทำร้าย ด้วยฝีมือและความละโมภของมนุษย์มาโดยตลอด

หากภาคินพนธ์เรื่องนี้ เกิดผลประโยชน์หรือคุณูปการต่อการศึกษาหรือการพิทักษ์ สิ่งแวดล้อมประการใดในความดีนั้นผู้ศึกษาขอมอบให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันการศึกษาที่ภาคภูมิใจและทำให้ความสำเร็จครั้งนี้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และ จิตสำนึกเพื่อประชาชน สังคม และทรัพยากรธรรมชาติให้อำรงอยู่ในจิตวิญญาณของผมต่อไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

นายกิจติศักร์ หนูขาว
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พฤษภาคม 2552